

Omer Peleman

Geboren op 27-01-1913 te Sint-Gillis-Dendermonde

Overleden op 03-01-1989 te Dendermonde

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Dankbaar aandenken aan

DE HEER

OMER PELEMAN

echtgenoot van Mevrouw
ELZA AUBROECK

geboren te Sint-Gillis-Dendermonde
op 27 januari 1913
en godvruchtig overleden
te Dendermonde op 3 januari 1989,
gesterkt door de H. Sakramenten der zieken.

Oud-Strijder 1940-1945.
Vereerd met de Herinnerings-
medaille van de Regering
van Zijne Majesteit Albert I.
Ereteken van de Arbeid Tweede Klasse.
Lid van Ziekenzorg.
Lid van de Bond van het H. Hart.

«Een zalig en gelukkig Nieuwjaar en een goede gezondheid!» Wij wensen het elkaar van harte deze dagen omdat wij ervan overtuigd zijn dat het belangrijk is, maar wij beseffen niet hoe zwaar het sommige mensen valt dit te moeten horen.

Voor Omer was het een harde dag zijn laatste Nieuwjaar onder ons: zijn kinderen en kleinkinderen, zijn familieleden en bekenden op bezoek krijgen met hun beste wensen en weten dat het voor hem onherroepelijk en onomkeerbaar voorbij was. Hun welgemeende wensen waren voor hem onbewust als een afscheid, het maakte hem zo gejaagd en verdrietig. In zijn heldere momenten wist hij zo goed dat hij in geest en lichaam geraakt was en dat hij meer en

meer hulpeloos op de trouwe zorg van zijn vrouw was aangewezen.

Wij kunnen er wel eens over praten, hoe moeilijk het voor hem was zijn toestand te aanvaarden, wij gaven hem elk op onze beurt, goede raad, moed en troost, maar hij moest het verwerken, uiteindelijk alleen, gelijk ieder mens voor het raadsel van leven en dood.

In zijn aktieve jaren wist hij van geen rusten. Het vulde zijn leven plichtsgetrouw te zijn op zijn werk, ten dienste te staan van burens en kennissen, en bovenal: totaal in dienst te staan van vrouw en kinderen. En dan plots stil vallen, niet meer kunnen werken, overgeleverd zijn aan de zorg van anderen. Het heeft hem getekend, hij heeft het nooit kunnen aanvaarden.

Zijn diep, eenvoudig geloof heeft hem geholpen om niet wanhopig ten onder te gaan. Hoeveel en hoe dringend heeft hij gebeden, hoe groot was zijn vertrouwen in Ons Heer en in Maria, hoe bewust en vroom ontving hij de hoogdag thuis.

Nu is hij eindelijk tot rust gekomen. Hij laat een lege plaats achter, thuis en in het hart van velen. Maar zij moeten zich troosten. Zij hebben hem met liefde en inzet omringd tot het einde en weten dat hij nu opgenomen is in het Vaderhuis waar God alle verdriet wegneemt. Hij zal alle tranen van zijn ogen afwissen. Geen geweën zal er zijn, geen rouw, en Hij die op de troon is gezeten zal ook tot hem zeggen: Zie, ik maak alles nieuw!

De families PELEMAN, AUBROECK,
JORDENS en PEELMAN

danken U voor uw gebed
en uw medeleven in hun rouw.